

[Fisker.]

Fag, som sætter Prisen paa de Varer og de Arbejdsydelser, Landbruget skal have fra andre Fag, op, det er dem, der tynger i saa høj Grad.

Jeg skal af Hensyn til den sene Tid ikke opholde mig længere ved dette Punkt. Jeg maa dog sige, at naar den højtærede Finansminister næsten triumferende gjorde opmærksom paa, at der var ogsaa Udgiftsposter, der var faldet for Landbruget, Foderstoffer, Kunstgødning og Frø — noget af det var nede under 100 —, saa maa jeg sige, at det har jeg aldeles ikke glemt; det er muligt, Ministeren ikke har hørt det. Men jeg sagde netop i den Beregning, jeg opstillede, at Brutto-Eksporthæftningen i det Aar, vi nu er inde i, kan beregnes til at gaa ned med ca. 348 Mill. Kr., selvfølgelig ikke saadan paa en Million eller to, men deromkring, men, sagde jeg, saa maa man ogsaa tage i Betragtning, at hvad Landbruget indfører, er blevet billigere. Den højtærede Finansminister vil vel ikke regne det for en Fordel, at det Korn, som Landmanden selv avler, er blevet billigere, det kan han neppe mene, men det, vi indfører, er blevet billigere, men det andrager i Løbet af et Aar kun 16 Mill. Kr., mere er det ikke.

Landbrugets Indførselsudgifter er blevet 16 Mill. Kr. mindre, men dets Udførselsindtægt er blevet 348 Mill. Kr. mindre. Ja, se det er Tallene, og jeg har altsaa ikke, som den højtærede Finansminister mente, glemt, at der er en Nedgang paa Udgiftsbudgettet, men den er altsaa kun 16 Mill. Kr. for hele Landbruget.

Saa talte den højtærede Finansminister ogsaa om den stærke Stigning i Landbrugets Indtægter i de sidste Aar og om, at da var der ikke Tale om nogen Tilpasning. Da kom Landbruget ikke og sagde: er der ikke nogen, der vil dele Indtægterne med os, der kan jo være nogen, der trænger, her er rigeligt, her er herligt Liv og skønne Dage. Men er den højtærede Finansminister nu sikker paa, at det ikke er blevet overdrevet? Jeg hørte til min Forskrækelse, at Ordføreren for det konservative Folkeparti opererede med en Indtægt paa 9 pCt. af Kapitalen i disse Aar, eller hørte jeg forkert? (*A. C. D. Petersen:* Nej). Jeg ved ikke, hvor den ærede Ordfører har det Tal fra, for efter Landøkonomisk Driftsbureaus Beretning var Forrentningen af Landbrugets Kapital i disse fine Aar mellem 4 og 5 pCt. (*Afbrydelse:* Handelsværdien). Ja, Handelsværdien; saaledes

som den var købt og prioriteret, var den egentlige Rente af Kapitalen, der var bragt deri, mellem 4 og 5 pCt.

Det er altsaa det, man kalder helt ovenud, naar der i Landbruget kan betales mellem 4 og 5 pCt., og det er ogsaa sjældent, det er Tilfældet. Der har været Aar tidligere, hvor det har været bedre, men der har ogsaa været nogle Aar, hvor det har været længere nede, men jeg synes ikke, det er en helt urimelig Forrentning.

Jeg vil for øvrigt give den højtærede Finansminister Ret i, at Landbruget skal ikke forlange Hjelpeforanstaltninger. Det tror jeg heller ikke, Landbruget er ude om, og det behøver Landbruget heller ikke. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til dette: Landbruget behøver ikke at bede om Hjelpeforanstaltninger, fordi Landbruget i Virkeligheden, naar alt kommer til alt, ikke er den svageste Part her, idet det staar med Indtægterne. Jeg sagde udtrykkeligt før, da jeg havde Lejlighed til at udtale mig, at jeg ikke turde sige, hvem det blev værst for. Det bliver slet ikke saa rart, heller ikke for Arbejderne, selv om de kan holde de samme Aftaler eller maaske ogsaa sætte dem op, for deres Udgiftsniveau er deroppe og kommer ikke ned, naar de holder disse Aftaler, men de har Risikoen for at blive arbejdsløse, og det nytter, som jeg sagde før, ikke noget, at man har de høje Lønninger fastsat paa Papiret, naar Arbejdet forsvinder, lige saa lidt som det nytter, at de handlende fastsætter høje Priser, naar Butikkerne staar tomme.

Her maa jeg igen sige til den højtærede Finansminister, at naar han vil citere mig for at angribe mig, saa vil jeg sætte Pris paa, at han vil citere mere i Overensstemmelse med, hvad jeg har sagt. Jeg har ikke søgt at give det Udseende af, at Byarbejderne bare vil have Løn uden at gøre noget Arbejde. Jeg har slet ikke sagt noget saadant — jeg vil bede den højtærede Finansminister se, hvad jeg har sagt, naar Fortrykket kommer. Nej, jeg sagde, paa Landet kommer der ikke til at mangle Arbejde, men Lønnen er tvivlsom, i Byerne vil man forsøge at holde Lønnen, men Arbejdet forsvinder. Det var det, jeg sagde, og jeg vilde ønske, at jeg var en daarlig Spaamand, men jeg tror det ikke. Den Tendens, som den højtærede Finansminister vil lægge ind deri, kan han spare sig, for den findes ikke, og jeg tror, den højtærede Finansminister havde staaet sig bedst ved, om han havde undladt det. Der